

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 13 - 19 mai 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Încheierea Înjumătățirea Sărbătorii Cinzecimii
miercuri, 16 mai 2012

SĂ FIM STATORNICI PÎNĂ LA CAPĂT ÎN CELE MICI, DACĂ DE CELE MARI NU NE DOVEDIM ÎN STARE

Fiul meu, nu ești în stare să fii îndelung statornic în râvna fierbinte a virtuții, și nici să ții otova, neabătut, privirea sufletului tău ațintită către culmi: ci dimpotrivă, datorită stricăciunii moștenite de tot omul, fără să vrei te vei coborî mereu, din când în când, spre cele de jos, unde, cu urât și silă, să duci pe umerii tăi povara vieții acesteia nemernice. Cât timp, într-adevăr, vei purta acest trup muritor, inima ta va fi apăsată de urât și de lehamite. Iată de ce, neavând încotro, va trebui, nu o dată, să duci suspinând greutatea trupului, căci iată, cu mintea și privirea nu poți rămânea ațintit, într-una, la cele dumnezeiești.

Astfel stând lucrurile, caută să-ți găsești liniștea în săvârșirea unor fapte mărunte și umile, află întremare sufletească făcând în jurul tău fapte bune; așteaptă, cu nestrămutată încredere, revenirea mea și darul coborât de sus; suferă cu toată răbdarea vremelnică stare de singurătate și seceta sufletească în care te afli, și nu te îndoi o clipă că voi sosi din nou să te dezrobesc de toată îngrijorarea. Într-adevăr, te voi face să uiți de tot aleanul și de toate caznele și voi desfăta lăuntrul sufletului tău cu nesfârșita pace. În fața ta voi desfășura larg pajiștile sfintelor Scripturi iar tu, cu inima bucuroasă și senină, vei putea atunci propăși, în pas ușor, pe calea poruncilor mele. Vei recunoaște că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi (Rom 8, 18).

Imitativă a lui Cristos

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Florin David** și **Dan Felician Faur**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

O femeie la fântână

(...) Femeia samarineancă a înlemnit ca și când ar fi cuprins-o o durere bruscă. A devenit defensivă. “N-am bărbat”, a spus ea (Ioan 4,17). Aceasta a fost o mărturisire onestă atâta cât a fost, dar nu a mers suficient de departe. Isus i-a spus: “Bine ai zis că nu ai bărbat. Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus” (Ioan 4,18). Deși aceste cuvinte au venit din străvechiul Sihar, sună ca și când ar veni direct din Hollywood-ul modern. Bărbatul cu care trăia acum nu îi era soț. Nici ceilalți nu i-au fost. Pentru Isus căsătoria este un sacrament. Este sacră.

Întotdeauna a existat ceva nu doar păcătos ci și nevrotic în legătură cu sexul ilicit. Este un simptom de goliciune interioară. Oamenii caută să găsească în el răspunsul la unele dintre frustrările lor profunde: lipsa lor de importanță, lipsa lor de succes, lipsa lor de apropiere față de confrăți, lipsa lor de identitate, lipsa lor de convingeri religioase, lipsa lor de împlinire ca ființe umane. Fără îndoială femeia samarineancă a căutat o astfel de împlinire în viața ei indecentă, dar când Isus a abordat subiectul a început să simtă că El se “amestecă” în viața ei personală. Astfel că a făcut ceea ce milioane de oameni au făcut de atunci încoace, când religia le-a cerut o schimbare în comportamentul lor: a schimbat subiectul. A început să vorbească despre diferențele religioase dintre evrei și samarineni. Nu era cu adevărat interesată de aceste diferențe, dar astfel căuta să mute de pe ea lumina reflectorului.

În final a spus: “Știm că va veni Mesia care se cheamă Cristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate” (Ioan 4,25). “Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine” (Ioan 4,26). Isus declară, pentru ca toate generațiile să audă, că El este Mesia. Cel mai mare mister al credinței nu este vestit ucenicilor, ci acestei străine. “Eu sunt Acela” – Cel pe care l-ați așteptat, Cel care îl aduce pe Dumnezeu la voi, Cel care vă duce pe voi la Dumnezeu, Cel care are puterea de a ierta păcatele, Cel care vă călăuzește viața, Cel care învinge moartea. “Eu sunt Acela.”

Ea a venit să ia apă. Când a înțeles că a găsit Izvorul cel Adevărat, și-a lăsat în urmă vasul pentru apă, așa cum ucenicii și-au abandonat plasele de pescuit. Abia convertită și totuși deja misionară, a fugit în sat să le spună oamenilor: “Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este Cristosul?” (Ioan 4,29). Inima îi ardea în ea. Nu putea să rămână tăcută. S-a simțit obligată să îi conducă pe ceilalți la Mesia. Și totuși nu le-a spus oamenilor: “Trebuie să credeți ceea ce spun eu”, ci: “Veniți de vedeți”. Ei au venit și după ce l-au văzut pe Domnul, au spus: “Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Cristosul, Mântuitorul lumii” (Ioan 4,42).